

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารงานบุคคลว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัย จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้ซึ่งยื่นหนังสืออุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้ซึ่งยื่นหนังสือร้องทุกข์ ตามข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้ชื่อย่อว่า กอร.

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“กบป.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ ๕ การตีความหรือวินิจฉัยปัญหาตามข้อบังคับนี้ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ตีความหรือวินิจฉัยเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตามนั้นและให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
คณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้มี กอร. ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ คน เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้บริหารหรือ
ประเภทคณาจารย์ประจำ จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนสภาคณาจารย์และพนักงาน จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตำแหน่งสายวิชาการ
จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตำแหน่งสายปฏิบัติการ
จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความรู้และ
ประสบการณ์ด้านกฎหมาย รัฐศาสตร์ การสอบสวน
การเงิน บัญชี หรือเศรษฐศาสตร์
ที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง จำนวนไม่เกิน ๔ คน เป็นกรรมการ

(๗) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านกฎหมาย การสอบสวน หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับการ
บริหารงานบุคคลไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการให้มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันแต่งตั้ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว
อาจได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

กรรมการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องไม่เป็นกรรมการใน กบบ.

วิธีการได้มาซึ่งกรรมการตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารประกาศ

กำหนด

ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ให้มีการดำเนินการให้ได้มา
ซึ่งคณะกรรมการชุดใหม่

กรรมการ กอร. ตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๗) ต้องไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษทางวินัย

ข้อ ๘ นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามข้อ ๗ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงการรอการลงอาญาด้วย เว้นแต่

ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นจากการเป็นคณะกรรมการ

(๗) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๗ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทน
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อ ๗ วรรคห้า และให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และเหลือเวลาของวาระการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า ๙๐ วัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีกรรมการตามข้อ ๗ พ้นจากตำแหน่งตามวาระการดำรงตำแหน่ง แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระการดำรงตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ขึ้นแทน

ข้อ ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๒) กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเพิ่มโทษ ให้รายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย
- (๓) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และให้มีอำนาจ สั่งให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำสั่งหรือกระทำการใดๆ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษทางวินัยหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

(๔) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งพักงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนและให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำสั่งให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย

(๕) หน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม การประชุมของคณะกรรมการ หากมีพิจารณาเกี่ยวข้องกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะกรรมการผู้นั้น จะทำการพิจารณาในวาระนั้นไม่ได้ และห้ามกรรมการผู้นั้นอยู่ในที่ประชุมในวาระนั้นโดยให้นับกรรมการผู้นั้นเป็นองค์ประชุมและให้รวมถึงกรรมการซึ่งเป็นบุคคลดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง ได้แก่ ผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
 - (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
 - (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
 - (๔) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
 - (๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา
 - (๖) เหตุอันใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง
- ให้กรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้ประธานทราบและห้ามมีส่วนร่วมในการพิจารณาลงมติ

ข้อ ๑๑ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงมติ ในกรณีที่กรรมการผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งหรือการงดออกเสียงของกรรมการผู้นั้นพร้อมทั้งเหตุผลรวบรวมไว้กับรายงานการประชุม

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์ด้วยตนเอง โดยยื่นต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุข้อโต้แย้ง แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ประธานคณะกรรมการรับทราบหนังสืออุทธรณ์และลงลายมือชื่อ วันเดือนปี ไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งมติและสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. หรือสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้วแต่กรณี ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๔ คำอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นคำอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๒ ในกรณี ที่มีปัญหาว่าคำอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หากคณะกรรมการมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และให้แจ้งผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนคำอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นโดยตรงต่อประธานคณะกรรมการ เมื่อประธานคณะกรรมการรับทราบ ให้ถือว่า คำอุทธรณ์นั้นเป็นอันยุติ

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการหากผู้อุทธรณ์ออกจากงานเมื่อตาย ให้คณะกรรมการพิจารณาคำอุทธรณ์ต่อไป แต่จะมีมติเพิ่มโทษหรือให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้

ข้อ ๑๗ ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกันโดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์แม้ผู้อุทธรณ์คนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษมีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

กรณีตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีเพิ่มโทษแก่ผู้ที่ไม่ได้อุทธรณ์

ข้อ ๑๘ การสั่งให้ยกคำอุทธรณ์ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์

ข้อ ๑๙ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนดและทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ ผู้ร้องทุกข์อาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังนี้

(๑) กรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นต้นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(๒.๑) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๒.๒) ไม่มอบหมายงานในตำแหน่งหน้าที่ให้ปฏิบัติในเวลาอันสมควร หรือ

(๒.๓) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๓) กรณีถูกสั่งพักงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๒๑ การร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้ร้องทุกข์ด้วยตนเอง โดยทำเป็นหนังสือ พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการร้องทุกข์ และยื่นต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ คำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุเหตุแห่งการร้องทุกข์ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการร้องทุกข์ ให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างไรหรือมีเหตุแห่งความคับข้องใจ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๒ ระยะเวลาในการร้องทุกข์และการพิจารณารับคำร้องทุกข์ไว้พิจารณาและถอนคำร้องทุกข์ ตามหมวดนี้ ให้นำข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ หากผู้ร้องทุกข์ถึงแก่ความตายในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการให้การร้องทุกข์ เป็นอันระงับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ กรณีของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้ กอร. นำความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่นำกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับแต่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือมีกรณีไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ให้นำกรณีที่ไม่สอดคล้องหรือในส่วนที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้นั้น ให้ กอร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโดยความเห็นชอบ ของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ ผู้ใดที่มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับนี้ และได้ยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้มีการพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ต่อไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ได้มีการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ผู้นั้นตามข้อบังคับนี้ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๗ การได้มาซึ่งคณะกรรมการตามข้อ ๗ ให้ดำเนินการภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ